P9_TA(2021)0111

Komisijos vertinimo ataskaita dėl Bendrojo duomenų apsaugos reglamento įgyvendinimo praėjus dvejiems metams nuo jo taikymo pradžios

2021 m. kovo 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos vertinimo ataskaitos dėl Bendrojo duomenų apsaugos reglamento įgyvendinimo praėjus dvejiems metams nuo jo taikymo pradžios (2020/2717(RSP))

(2021/C 494/11)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ([1]) (toliau – BDAR),

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 24 d. Komisijos pareiškimą dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „Duomenų apsauga kaip daugiau galių suteikimo piliečiams ir ES požiūrio į perėjimą prie skaitmeninių technologijų pagrindas – dveji metai taikant Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą“;

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 24 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Duomenų apsauga kaip daugiau galių suteikimo piliečiams ir ES požiūrio į perėjimą prie skaitmeninių technologijų pagrindas – dveji metai taikant Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą“ (COM(2020)0264),

— atsižvelgdamas į 2019 m. liepos 24 d. Komisijos komunikatą „Duomenų apsaugos taisyklių kaip priemonės pasitikėjimui didinti ES ir už ES ribų vertinimas“ (COM(2019)0374),

— atsižvelgdamas į 2020 m. vasario 18 d. Europos duomenų apsaugos valdybos (EDAV) nuomonę vertinant BDAR pagal 97 straipsnį ([2]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. vasario 26 d. EDAV Pirmąją BDAR įgyvendinimo ir nacionalinių priežiūros institucijų vaidmens ir išteklių apžvalgą ([3]),

— atsižvelgdamas į gaires, kurias EDAV priėmė pagal BDAR 70 straipsnio 1 dalies e punktą,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,

A. kadangi BDAR yra taikomas nuo 2018 m. gegužės 25 d.; kadangi visos valstybės narės, išskyrus Slovėniją, priėmė naujus teisės aktus arba pritaikė savo nacionalinius duomenų apsaugos įstatymus;

B. kadangi, remiantis Pagrindinių teisių agentūros atlikto pagrindinių teisių tyrimo rezultatais, žmonės vis daugiau žino apie savo teises pagal BDAR; kadangi, nepaisant to, kad organizacijos yra įgyvendinusios priemones, kad duomenų subjektams būtų lengviau naudotis savo teisėmis, žmonės ir toliau susiduria su sunkumais bandant pasinaudoti šiomis teisėmis, visų pirma teise susipažinti su duomenimis, teise perkelti duomenis ir teise į didesnį skaidrumą;

C. kadangi nuo BDAR taikymo pradžios priežiūros institucijos gavo gerokai daugiau nusiskundimų; kadangi tai rodo, kad duomenų subjektai geriau žino savo teises ir nori apsaugoti savo asmens duomenis pagal BDAR; kadangi tai taip pat rodo, kad vis dar vykdoma daug neteisėtų duomenų tvarkymo operacijų;

([1]) OL L 119, 2016 5 4, p. 1.
([2]) https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_contributiongdprevaluation _20200218.pdf.
([3]) https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/19_2019_edpb_written_report _to_libe_en.pdf.

Ketvirtadienis, 2021, Kovo 25

D. kadangi per pereinamąjį laikotarpį tarp BDAR įsigaliojimo ir taikymo pradžios daugelis įmonių atliko kruopštų duomenų tvarkymą siekdamos įvertinti, koks duomenų tvarkymas iš tikrųjų vyksta ir koks duomenų tvarkymas gali būti nebereikalingas ar nepagrįstas;

E. kadangi dauguma duomenų apsaugos institucijų (DAI) nepajėgia išnagrinėti visų skundų; kadangi daugumai DAI trūksta darbuotojų, joms skiriama per mažai išteklių ir jos neturi pakankamai informacinių technologijų ekspertų;

F. kadangi BDAR pripažįstama, kad valstybių narių teisėje reikėtų suderinti žodžio ir informacijos laisvę, įskaitant žurnalistinę, akademinę, meninę ir literatūrinę saviraišką, su teise į asmens duomenų apsaugą; kadangi 85 straipsnyje nustatyta, kad valstybių narių teisės aktuose duomenų tvarkymui žurnalistikos arba akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais turi būti numatytos išimtys, jei jos yra būtinos, kad teisė į asmens duomenų apsaugą būtų suderinta su saviraiškos ir informacijos laisvėmis;

G. kadangi, kaip pabrėžė ir Europos duomenų apsaugos valdyba, žurnalistų šaltinių apsauga yra kertinis spaudos laisvės akmuo; kadangi BDAR neturėtų būti piktnaudžiaujama žurnalistų atžvilgiu ribojant jų galimybę susipažinti su informacija; kadangi nacionalinės institucijos jokiomis aplinkybėmis neturėtų naudoti BDAR žiniasklaidos laisvės slopinimui pateisinti;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina tai, kad BDAR tapo visuotiniu asmens duomenų apsaugos standartu ir yra vienas iš normų raidos konvergencijos veiksnių; palankiai vertina tai, kad pagal BDAR ES tapo tarptautinių diskusijų dėl duomenų apsaugos lydere, o kai kurios trečiosios šalys savo duomenų apsaugos teisės aktus suderino su BDAR; atkreipia dėmesį į tai, kad Europos Tarybos 108-oji konvencija dėl duomenų apsaugos suderinta su BDAR (toliau – 108-oji + konvencija) ir ją jau pasirašė 42 šalys; ragina Komisiją ir valstybes nares išnaudoti pagreitį, kad JT, EBPO, G 8 ir G 20 lygmenimis būtų dedamos pastangos siekiant sukurti Europos vertybėmis ir principais pagrįstus tarptautinius standartus, kartu nepažeidžiant BDAR; pabrėžia, kad Europos dominuojanti padėtis šioje srityje padėtų mūsų žemynui geriau ginti mūsų piliečių teises, apsaugoti mūsų vertybes ir principus, skatinti patikimas skaitmenines inovacijas ir paspartinti ekonomikos augimą išvengiant susiskaidymo;

2. daro išvadą, kad praėjus dvejiems metams nuo BDAR taikymo pradžios jis iš esmės buvo sėkmingas ir sutinka su Komisija, kad šiuo etapu teisės akto atnaujinti ar peržiūrėti nereikia;

3. pripažįsta, kad iki kito Komisijos vertinimo daugiausia dėmesio ir toliau turi būti skiriama įgyvendinimo gerinimui ir tam, kad būtų stiprinami BDAR vykdymo užtikrinimo veiksmai;

4. pripažįsta, kad reikia griežtai ir veiksmingai užtikrinti BDAR taikymą didelėms skaitmeninėms platformoms, integruotoms bendrovėms ir kitoms skaitmeninėms paslaugoms, ypač reklamos internete, itin tikslios reklamos, algoritminio profiliavimo, turinio reitingavimo, sklaidos ir papildymo srityse;

Teisinis duomenų tvarkymo pagrindas

5. pažymi, kad visi BDAR 6 straipsnyje nustatyti teisiniai pagrindai yra lygiaverčiai, atsižvelgiant į asmens duomenų tvarkymą, ir kad tai pačiai duomenų tvarkymo veiklai gali būti taikomas daugiau nei vienas pagrindas; ragina duomenų priežiūros institucijas konkrečiai nurodyti, kad duomenų valdytojai, vykdydami kiekvieną tvarkymo veiklą, privalo remtis tik vienu teisiniu pagrindu, taip pat nurodyti, kaip vykdant tvarkymo operacijas remiamasi kiekvienu teisiniu pagrindu; yra susirūpinęs dėl to, kad duomenų valdytojai savo privatumo politikoje neretai nurodo visus BDAR numatytus teisinius pagrindus, bet nepateikia išsamesnio paaiškinimo ir konkrečiai nenurodo atitinkamos tvarkymo operacijos; supranta, kad dėl šios praktikos duomenų subjektai ir priežiūros institucijos negali įvertinti, ar šie teisiniai pagrindai yra tinkami; primena, kad siekiant tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis būtina nustatyti teisėtą pagrindą pagal 6 straipsnį ir atskirą tvarkymo sąlygą pagal 9 straipsnį; primena duomenų valdytojams apie jų teisinę prievolę atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą (DPIA), kai tvarkant duomenis tikriausiai kils didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;

6. primena, kad nuo BDAR taikymo pradžios „sutikimas“ reiškia bet kokį laisvą, konkretų, informuotą ir nedviprasmišką duomenų subjekto valios išreiškimą; pabrėžia, kad ši taisyklė taip pat taikoma E. privatumo direktyvai; pažymi, kad galiojančio sutikimo įgyvendinimui ir toliau trukdo manipuliacijos metodai, visuotinis sekimas ir kita neetiška praktika; yra susirūpinęs dėl to, kad asmenys dažnai patiria finansinį spaudimą duoti sutikimą mainais už nuolaidas ar kitus komercinius pasiūlymus arba yra priversti duoti sutikimą, su sąlyga, kad bus suteikta galimybė naudotis paslauga taikant susiejimo nuostatas, o taip pažeidžiamas BDAR 7 straipsnis; primena EDAV suderintas taisykles dėl galiojančio sutikimo reikšmės, kuriomis pakeičiami įvairūs daugybės nacionalinių DAI aiškinimai ir padedama išvengti bendrosios skaitmeninės rinkos susiskaidymo; taip pat primena EDAV ir Komisijos gaires, kuriose nustatyta, kad tais atvejais, kai duomenų subjektas iš pradžių davė sutikimą, tačiau asmens duomenys toliau tvarkomi kitu tikslu nei tuo, dėl kurio duomenų subjektas davė sutikimą, pradinis sutikimas negali būti laikomas teisėtu pagrindu toliau tvarkyti duomenis, nes galiojantis sutikimas turi būti pagrįstas informacija ir konkretus; atkreipia dėmesį į būsimas EDAV gaires dėl asmens duomenų tvarkymo mokslinių tyrimų tikslais, kuriose bus pateiktas paaiškinimas dėl BDAR 50 konstatuojamosios dalies;

7. yra susirūpinęs dėl to, kad teisėti interesai labai dažnai nurodomi kaip duomenų tvarkymo teisinis pagrindas tuo piktnaudžiaujant; pažymi, kad duomenų valdytojai ir toliau atsižvelgia į teisėtus interesus netaikydami privalomo interesų pusiausvyros patikrinimo, kuris apima pagrindinių teisių vertinimą; yra ypač susirūpinęs dėl to, kad kai kurios valstybės narės priima nacionalinės teisės aktus, kad nustatytų duomenų tvarkymo dėl teisėtų interesų sąlygas, užtikrindamos atitinkamų duomenų valdytojo ir susijusių asmenų interesų pusiausvyrą, o pagal BDAR visi duomenų valdytojai privalo patys užtikrinti šią pusiausvyrą ir remtis tuo teisiniu pagrindu; nerimauja, kad kai kurie nacionaliniai teisėtų interesų išaiškinimai nedera su 47 konstatuojamąja dalimi ir jais iš tiesų draudžiama tvarkyti duomenis remiantis teisėtu interesu; palankiai vertina tai, kad EDAV jau pradėjo dirbti, kad atnaujintų 29 straipsnio darbo grupės (WP 29) nuomonę dėl teisėto intereso, kaip teisėto duomenų tvarkymo pagrindo, taikymo, siekiant išspręsti Komisijos ataskaitoje aptartus klausimus;

Duomenų subjektų teisės

8. pabrėžia, kad reikia sudaryti palankesnes sąlygas naudotis BDAR numatytomis asmens teisėmis, pavyzdžiui, duomenų perkeliamumu arba teisėmis, susijusiomis su automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą; palankiai vertina EDAV gaires dėl automatizuoto sprendimų priėmimo ir dėl duomenų perkeliamumo; pažymi, kad kai kuriuose sektoriuose nebuvo visiškai įgyvendinta teisė į duomenų perkeliamumą; ragina EDAV remti interneto platformas, siekiant sukurti vieną kontaktinį centrą visoms pagrindinėms skaitmeninėms platformoms, iš kurių naudotojo prašymus būtų galima persiųsti tinkamam gavėjui; atkreipia dėmesį į tai, kad pagal duomenų minimizavimo principą teisės į anonimiškumą įgyvendinimas faktiškai užkerta kelią neteisėtam atskleidimui, tapatybės vagystei ir kitų formų piktnaudžiavimui asmens duomenimis;

9. atkreipia dėmesį į tai, kad paisydamos teisės būti informuotam įmonės turi teikti informaciją glaustai, skaidriai ir suprantamai, kad su ja būtų lengva susipažinti, ir vengti teisinės kalbos pranešimuose apie duomenų apsaugą; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kurios įmonės ir toliau pažeidžia savo prievoles pagal BDAR 12 straipsnio 1 dalį ir nepateikia visos EDAV rekomenduojamos pateikti svarbios informacijos, be kita ko, subjektų, su kuriais jos dalijasi duomenimis, pavadinimų; primena, kad prievolė teikti paprastą ir prieinamą informaciją, yra ypač griežta, kai tai susiję su vaikais; yra susirūpinęs dėl to, kad daug kur trūksta tinkamai veikiančių duomenų subjektų prieigos mechanizmų; atkreipia dėmesį į tai, kad žmonės dažnai nesugeba priversti interneto platformų atskleisti jiems jų elgsenos profilių; yra susirūpinęs dėl to, kad įmonės pernelyg dažnai neatkreipia dėmesio į tai, kad naudojami duomenys taip pat yra asmens duomenys ir jiems taikomos visos BDAR numatytos apsaugos priemonės;

Mažosios įmonės ir organizacijos

10. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurie suinteresuotieji subjektai nurodo, kad Bendrojo duomenų apsaugos reglamento taikymas yra itin sudėtingas, visų pirma tai pasakytina apie mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ), startuolius, organizacijas, asociacijas, įskaitant mokyklas, klubus ir draugijas; tačiau pažymi, kad daugelis BDAR numatytų teisių ir prievolių nėra

naujos ir galiojo dar pagal Direktyvą 95/46/EB ([4]), bet retai tebuvo įgyvendinamos; mano, kad BDAR ir jo vykdymo užtikrinimas neturi mažesnėms įmonėms sukelti nepageidaujamų su atitiktimi susijusių pasekmių, kurių nepatirtų didžiosios įmonės; mano, kad nacionalinių valdžios institucijų ir Komisijos informacinėse kampanijose reikėtų teikti daugiau paramos, informacijos ir mokymo galimybių siekiant padėti gilinti žinias, gerinti BDAR įgyvendinimo kokybę ir didinti informuotumą apie jo reikalavimus ir tikslą;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad MVĮ, startuoliams, organizacijoms ir asociacijoms, įskaitant mokyklas, klubus ir draugijas, nenumatytos jokios nukrypti leidžiančios nuostatos, ir kad BDAR joms taikomas visa apimtimi; todėl ragina EDAV suteikti aiškią informaciją siekiant išvengti su BDAR aiškinimu susijusių nesusipratimų ir sukurti praktinę BDAR priemonę, kad MVĮ, startuoliai, organizacijos ir asociacijos, įskaitant mokyklas, klubus ir draugijas, vykdantys nedidelės rizikos duomenų tvarkymo veiklą, galėtų lengviau įgyvendinti BDAR; ragina valstybes nares skirti pakankamus išteklius, kad DAI galėtų informuoti apie tokias praktines priemones; ragina EDAV parengti privatumo politikos šablonus, kuriuos organizacijos gali naudoti ir, nesinaudodamos brangiomis trečiosios šalies paslaugomis, lengviau įrodyti faktinę atitiktį BDAR praktikoje;

Vykdymo užtikrinimas

12. reiškia susirūpinimą dėl to, kad DAI, praėjus daugiau nei dvejiems metams nuo BDAR taikymo pradžios, jo vykdymą užtikrina nevienodai, o kartais apskritai neužtikrina jo vykdymo, todėl apgailestauja, kad padėtis vykdymo užtikrinimo srityje iš esmės nepagerėjo, palyginti su padėtimi tuo metu, kai galiojo Direktyva 95/46/EB;

13. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl įvairių pažeidimų, padarytų per pirmuosius 18 BDAR taikymo mėnesių, buvo pateikta apytiksliai 275 000 skundų ir skirtos 785 administracinės baudos, tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad tik labai nedidelė pateiktų skundų dalis iki šiol buvo išspręsta; yra susipažinęs su problemomis, kurias sukelia asmens duomenų saugumo pažeidimai, ir primena dabartines EDAV gaires, kuriose paaiškinti pranešimo, duomenų subjektų informavimo ir su teisių gynimo priemonėmis susiję terminai; atkreipia dėmesį į tai, kad europinė standartinė pranešimo apie duomenų saugumo pažeidimą forma galėtų būti naudinga derinant skirtingus nacionalinius požiūrius; tačiau apgailestauja dėl to, kad baudų suma įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi ir kad kai kurios didelėms įmonėms skiriamos baudos yra per mažos, kad turėtų norimą nuo duomenų apsaugos pažeidimų atgrasantį poveikį; ragina DAI sugriežtinti vykdymo užtikrinimą, patraukimą atsakomybėn ir baudas už duomenų apsaugos pažeidimus ir visapusiškai pasinaudoti BDAR numatytomis galimybėmis skirti baudas ir naudoti kitas taisomąsias priemones; pabrėžia, kad draudimai tvarkyti duomenis arba prievolė ištrinti asmens duomenis, kurie buvo įgyti nesilaikant BDAR, gali turėti tokį pat ar net didesnį atgrasomąjį poveikį nei baudos; ragina Komisiją ir EDAV suderinti nuobaudas parengiant gaires ir aiškius kriterijus, kaip tai buvo padaryta Vokietijos priežiūros institucijų konferencijoje, siekiant didesnio teisinio saugumo ir užkirsti kelią įmonėms steigtis ten, kur taikomos mažiausios nuobaudos;

14. yra susirūpinęs dėl kai kurių duomenų apsaugos institucijų atliekamo bylų tyrimo trukmės ir jo neigiamo poveikio veiksmingam vykdymo užtikrinimui bei piliečių pasitikėjimui; ragina DAI paspartinti bylų sprendimą ir pasinaudoti įvairiomis BDAR numatytomis galimybėmis, visų pirma, jeigu susiduriama su sisteminiais ir nuolatiniais pažeidimais, įskaitant pelningą interesą ir didelį nukentėjusių duomenų subjektų skaičių;

15. nerimauja, kad 21 valstybės narės iš visų 31 valstybių, taikančių BDAR, t. y. visų Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės šalių ir Jungtinės Karalystės priežiūros institucijos aiškiai nurodė, kad jos neturi pakankamai žmogiškųjų, techninių ir finansinių išteklių, patalpų ir infrastruktūros, kad galėtų veiksmingai atlikti savo užduotis ir vykdyti savo įgaliojimus; yra susirūpinęs dėl specialių techninių darbuotojų trūkumo daugumoje priežiūros institucijų visoje ES, dėl kurio sunku atlikti tyrimus ir užtikrinti vykdymą; susirūpinęs pažymi, kad priežiūros institucijos patiria įtampą dėl didėjančios neatitikties tarp jų pareigų apsaugoti asmens duomenis ir tam skirtų išteklių; pažymi, kad skaitmeninės paslaugos taps vis sudėtingesnės dėl dažnesnio tokių inovacijų kaip dirbtinis intelektas naudojimo (t. y. paaštrinama riboto duomenų tvarkymo skaidrumo, ypač algoritminio mokymo srityje, problema); todėl atkreipia dėmesį į tai, jog svarbu, kad

([4]) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

ES priežiūros institucijos, taip pat EDAV turėtų pakankamai finansinių, techninių ir žmogiškųjų išteklių, kad galėtų greitai ir išsamiai nagrinėti vis daugiau daug išteklių reikalaujančių ir sudėtingų bylų, ir koordinuoti bei palengvinti nacionalinių DAI bendradarbiavimą, siekiant tinkamai stebėti BDAR taikymą ir apsaugoti pagrindines teises ir laisves; išreiškia susirūpinimą dėl to, kad dėl nepakankamų DAI išteklių, visų pirma lyginant jų išteklius su didelių technologijų bendrovių pajamomis, gali būti tariamasi dėl atsiskaitymo, nes taip sumažėtų ilgų ir griozdiškų procedūrų išlaidos;

16. ragina Komisiją įvertinti galimybę įpareigoti stambias tarptautines technologijų įmones mokėti už savo pačių priežiūrą įvedant ES skaitmeninį mokestį;

17. su susirūpinimu konstatuoja, kad DAI neužtikrinant vykdymo ir Komisijai nesugebant imtis veiksmų dėl DAI išteklių trūkumo vykdymo užtikrinimo našta tenka pavieniams piliečiams, kurie turi kreiptis su duomenų apsaugos skundais į teismą; nerimauja, kad kartais teismai priteisia pavieniams ieškovams sumokėti kompensacijas ir neįpareigoja organizacijos arba įmonės spręsti struktūrinių problemų; mano, kad dėl privataus vykdymo užtikrinimo gali susiformuoti svarbi jurisprudencija, bet juo nėra pakeičiamas DAI vykdymo užtikrinimo darbas ar Komisijos veiksmai, susiję su išteklių trūkumu; apgailestauja dėl to, kad tos valstybės narės pažeidžia BDAR 52 straipsnio 4 dalį; todėl ragina valstybes nares laikytis savo teisinio įsipareigojimo pagal 52 straipsnio 4 dalį skirti pakankamai lėšų savo DAI, kad jos galėtų atlikti savo darbą kuo geriau ir Europos lygmeniu užtikrinti vienodas sąlygas užtikrinant BDAR vykdymą; apgailestauja, kad Komisija dar nepradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrų prieš valstybes nares, kurios nesugebėjo įvykdyti savo įsipareigojimų pagal BDAR, ir ragina Komisiją tai nedelsiant padaryti; ragina Komisiją ir EDAV imtis tolesnių veiksmų dėl 2020 m. birželio 24 d. Komisijos komunikato ir įvertinti BDAR veikimą ir vykdymo užtikrinimą;

18. apgailestauja, kad dauguma valstybių narių nusprendė neįgyvendinti BDAR 80 straipsnio 2 dalies; ragina visas valstybes nares pasinaudoti 80 straipsnio 2 dalimi ir įgyvendinti teisę teikti skundus ir kreiptis į teismą duomenų subjektui nesuteikus įgaliojimų; ragina valstybes nares patikslinti skundų pateikėjų poziciją procesuose pagal nacionalinių administracinių procedūrų teisės aktus, taikomus priežiūros institucijoms; atkreipia dėmesį į tai, kad taip turėtų būti patikslinta, kad skundų pateikėjai atlieka ne tik pasyvų vaidmenį procese, bet turėtų turėti galimybę įsikišti įvairiuose jo etapuose;

Bendradarbiavimas ir nuoseklumas

19. atkreipia dėmesį į tai, kad prastas vykdymo užtikrinimas ypač pastebimas tarpvalstybinių skundų atveju, ir apgailestauja, kad 14 valstybių narių DAI neturi tinkamų išteklių, kad galėtų prisidėti prie bendradarbiavimo ir nuoseklumo užtikrinimo mechanizmų; ragina EDAV labiau stengtis, siekiant užtikrinti teisingą BDAR 60 ir 63 straipsnių taikymą ir primena priežiūros institucijoms, kad jos išimtinėmis aplinkybėmis gali pasinaudoti BDAR 66 straipsnyje numatyta skubos procedūra, visų pirma laikinosiomis priemonėmis;

20. akcentuoja vieno langelio principu veikiančio mechanizmo svarbą užtikrinant teisinį saugumą ir sumažinant ir įmonėms, ir piliečiams tenkančią administracinę naštą; tačiau išreiškia didelį susirūpinimą dėl mechanizmo veikimo, visų pirma dėl Airijos ir Liuksemburgo DAI vaidmens; pažymi, kad šios DAI atsako už didelio bylų skaičiaus nagrinėjimą, nes daugelio technologijų įmonių ES būstinės yra užregistruotos Airijoje ar Liuksemburge; ypač nerimauja dėl to, kad Airijos duomenų apsaugos institucija, užuot skyrusi sankcijas, daugumą bylų paprastai išsprendžia taikiai, ir kad 2018 m. Airijai perduotos bylose dar nepasiektas sprendimo projekto etapas pagal BDAR 60 straipsnio 3 dalį; ragina šias DAI paspartinti savo vykdomus didelių bylų tyrimus ir taip parodyti ES piliečiams, kad duomenų apsauga yra ES įgyvendinama teisė; pažymi, kad tokio vieno langelio principu veikiančio mechanizmo sėkmę lemia tai, kiek laiko ir pastangų DAI gali skirti pavienių tarpvalstybinių atvejų tyrimui EDAV ir bendradarbiavimui tokiais atvejais, ir kad nepakankama politinė valia ir ištekliai sukelia tiesioginių padarinių tinkamam mechanizmo veikimui;

21. pastebi valstybių narių gairių ir EDAV gairių neatitikimus; atkreipia dėmesį į tai, kad nacionalinės DAI gali skirtingai aiškinti BDAR, todėl valstybėse narėse jis gali būti taikomas nevienodai; pažymi, kad dėl šios situacijos atsiranda geografinių pranašumų, o įmonės atsiduria nepalankioje padėtyje; ragina Komisiją įvertinti, ar nacionalinės administracinės procedūros

trukdo visapusiškai veiksmingai bendradarbiauti pagal BDAR 60 straipsnį, taip pat veiksmingai jį užtikrinti; ragina DAI, padedant EDAV, siekti nuoseklaus aiškinimo ir gairių; visų pirma ragina EDAV nustatyti pagrindinius bendros administracinės skundų nagrinėjimo tarpvalstybinėse bylose procedūros elementus taikant 60 straipsnyje nustatytą bendradarbiavimo tvarką; tvirtai mano, kad tai turėtų būti daroma vadovaujantis gairėmis dėl bendrų tyrimų atlikimo ir sprendimų priėmimo terminų; ragina EDAV stiprinti nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą ir padaryti jį privalomą visais bendrais atvejais ar visose tarpvalstybinį poveikį darančiose bylose, kad būtų išvengta nenuoseklaus požiūrio ir skirtingų sprendimų pavienėse DAI, nes tai keltų pavojų vienodam BDAR aiškinimui ir taikymui; mano, kad šis bendras aiškinimas, taikymas ir gairės padės sukurti sėkmingą bendrąją skaitmeninę rinką;

22. ragina EDAV skelbti posėdžio darbotvarkes iki posėdžių ir visuomenei ir Parlamentui teikti išsamesnes posėdžių santraukas;

Fragmentiškai įgyvendinamas BDAR

23. apgailestauja, kad valstybių narių fakultatyvių specialių sąlygų (pvz., duomenų tvarkymas viešojo intereso labui arba valdžios institucijų vykdomas duomenų tvarkymas remiantis valstybės narės įstatymu ir amžiumi, nuo kurio vaikai duoda sutikimą) taikymas buvo žalingas siekiant visiško duomenų apsaugos suderinimo ir pašalinant skirtingas rinkos sąlygas įmonėms visoje ES, ir reiškia susirūpinimą, kad dėl šios priežasties gali padidėti atitikties BDAR užtikrinimo išlaidos; ragina EDAV pateikti rekomendacijas, kaip spręsti skirtingo valstybių narių fakultatyvių specialių sąlygų įgyvendinimo klausimą; ragina Komisiją pasinaudoti savo įgaliojimais ir įsikišti valstybėse narėse, kai dėl nacionalinių priemonių, veiksmų ir sprendimų nukenčia BDAR dvasia, tikslas ir turinys, siekiant užkirsti kelią nevienodai piliečių apsaugai ir rinkos iškraipymams; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės nustatė skirtingą amžiaus, iki kurio sutikimą duoda tėvai, intervalą; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares įvertinti šio nevienodo požiūrio į vaikų veiklą ir jų apsaugą internete poveikį; pažymi, kad valstybės narės įstatymo ir BDAR kolizijos atveju viršesnės turėtų būti BDAR nuostatos;

24. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad kai kurių valstybių narių valdžios institucijos piktnaudžiauja BDAR apribodamos žurnalistų ir nevyriausybinių organizacijų veiklą; visiškai pritaria Komisijai, kad duomenų apsaugos taisyklės neturėtų daryti poveikio naudojimuisi žodžio laisve ir teise į informaciją, ypač neturėtų turėti neigiamo poveikio arba būti aiškinamos kaip būdas daryti spaudimą žurnalistams, kad jie atskleistų savo šaltinius; tačiau yra nusivylęs dėl to, kad Komisija vis dar neužbaigė asmens duomenų apsaugos teisės ir saviraiškos ir informacijos laisvės pusiausvyros vertinimo, kaip nustatyta BDAR 85 straipsnyje; ragina Komisiją nedelsiant užbaigti šios srities nacionalinės teisės aktų vertinimą ir išnaudoti visas turimas priemones, įskaitant pažeidimų nagrinėjimo procedūras, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi BDAR, ir apriboti duomenų apsaugos sistemos susiskaidymą;

Pritaikytoji duomenų apsauga

25. ragina priežiūros institucijas įvertinti 25 straipsnio dėl pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos įgyvendinimą, visų pirma siekiant užtikrinti technines ir veiklos priemones, kurios reikalingos duomenų kiekio mažinimo ir tikslų apribojimo principams įgyvendinti, ir išsiaiškinti, kokį poveikį ši nuostata turėjo duomenų tvarkymo technologijų gamintojams; palankiai vertina tai, kad 2020 m. spalio mėn. EDAV priėmė Gaires Nr. 04/2019 dėl pritaikytosios duomenų apsaugos ir standartizuotosios duomenų apsaugos pagal 25 straipsnį, kuriomis siekiama prisidėti prie šių sąvokų teisinio aiškumo; ragina priežiūros institucijas taip pat įvertinti tinkamą standartizuotų parametrų naudojimą, kaip numatyta 25 straipsnio 2 dalyje, įskaitant atvejus, kai juos naudoja pagrindiniai interneto paslaugų teikėjai; rekomenduoja, kad EDAV priimtų gaires, pagal kurias būtų nustatoma, kokiomis konkrečiomis sąlygomis ir kokiais (kokių klasių) atvejais IRT gamintojai turi būti laikomi duomenų valdytojais pagal 4 straipsnio 7 dalį, kalbant apie tai, kad jie nustato duomenų tvarkymo būdus; pažymi, kad duomenų apsauga vis dar didžiąja dalimi užtikrinama atliekant užduotis rankiniu būdu ir įvairia forma, o naudojamos sistemos nėra suderinamos; ragina EDAV parengti gaires, kurios padėtų praktiškai įgyvendinti duomenų apsaugos reikalavimus, įskaitant gaires dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimų (35 straipsnis), pritaikytosios duomenų apsaugos ir standartizuotosios duomenų apsaugos (25 straipsnis), informacijos duomenų subjektams (12–-14 straipsniai), naudojimosi duomenų subjektų teisėmis (15–18, 20–21 straipsniai) ir duomenų tvarkymo veiklos įrašų (30 straipsnis); ragina EDAV užtikrinti, kad tokias gaires būtų lengva taikyti ir kad būtų užtikrinama įrenginių

tarpusavio sąveika grindžiama komunikacija tarp duomenų subjektų, duomenų valdytojų ir DAI (automatizuota duomenų apsauga); ragina Komisiją glaudžiai derinant veiksmus su EDAV pagal 12 straipsnio 8 dalį kurti kompiuteriu skaitomas piktogramas duomenų subjektams informuoti; ragina EDAV ir priežiūros institucijas pagal 21 straipsnio 5 dalį išnaudoti visą potencialą, susijusį su automatizuotomis priemonėmis nesutikti dėl asmens duomenų tvarkymo;

Gairės

26. ragina EDAV praktiškai suderinti duomenų apsaugos reikalavimų įgyvendinimą šiuo tikslu parengiant gaires, *inter alia*, atsižvelgiant į poreikį įvertinti riziką, susijusią su duomenų tvarkymu, duomenų subjektų informavimą (12–14 straipsniai), duomenų subjektų teisių įgyvendinimą (15–18, 20–21 straipsniai) ir atskaitomybės principo įgyvendinimą; ragina EDAV paskelbti gaires, kuriose skirtingo teisėto naudojimo atvejai būtų suskirstomi pagal duomenų subjektų teisėms ir laisvėms keliamą pavojų, ir rekomendacijas dėl tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, aiškiai nurodant neteisėto naudojimo atvejus; ragina EDAV peržiūrėti WP 29 2014 m. balandžio 10 d. nuomonę Nr. 05/2014 dėl nuasmeninimo metodų ir sudaryti aiškių kriterijų sąrašą, kuris padėtų užtikrinti anoniminimą; ragina EDAV pateikti paaiškinimą dėl duomenų tvarkymo žmogiškųjų išteklių tikslais; atkreipia dėmesį į EDAV išvadą, kad poreikis įvertinti riziką, susijusią su duomenų tvarkymu, kaip nustatyta BDAR, turėtų būti išlaikytas, nes duomenų subjektams kylanti rizika nėra susijusi su duomenų valdytojų dydžiu; ragina geriau išnaudoti mechanizmą, kurį naudodama Komisija gali konsultuotis su EDAV BDAR reglamentuojamais klausimais;

27. pažymi, kad dėl COVID-19 pandemijos išryškėjo poreikis, kad DAI ir EDAV parengtų aiškias gaires dėl tinkamo BDAR įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo visuomenės sveikatos srityje; šiuo atžvilgiu primena Gaires Nr. 03/2020 dėl su sveikata susijusių duomenų tvarkymo mokslinių tyrimų tikslais atsižvelgiant į COVID-19 pandemijos protrūkį, ir Gaires Nr. 04/2020 dėl buvimo vietos duomenų ir kontaktų atsekimo priemonių naudojimo per COVID-19 protrūkį; ragina Komisiją, kuriant bendrą Europos sveikatos erdvę, užtikrinti visišką atitiktį BDAR;

Tarptautiniai asmens duomenų srautai ir bendradarbiavimas

28. pabrėžia, kad svarbu sudaryti sąlygas laisvam asmens duomenų judėjimui tarptautiniu lygmeniu, nesumažinant pagal BDAR užtikrinamos apsaugos lygio; remia Komisijos praktiką duomenų apsaugos ir asmens duomenų srautų klausimus spręsti atskirai nuo prekybos susitarimų; mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas duomenų apsaugos srityje ir atitinkamų taisyklių suderinimas su BDAR padidins tarpusavio pasitikėjimą, skatins technologinių ir teisinių sunkumų suvokimą ir galiausiai sudarys palankias sąlygas tarpvalstybiniams duomenų srautams, kurie yra itin svarbūs tarptautinei prekybai; pripažįsta, kad teisiniai reikalavimai duomenų tvarkymo veiklą vykdančioms įmonėms ES ir trečiųjų šalių jurisdikcijose, visų pirma JAV, skiriasi;

29. pabrėžia, kad sprendimai dėl tinkamumo turėtų būti ne politiniai, o teisiniai; ragina dėti nuolatines pastangas, siekiant skatinti pasaulines teisines sistemas, kuriose duomenis būtų galima perduoti, remiantis BDAR ir Europos Tarybos 108-ąja + konvencija; taip pat pažymi, kad suinteresuotieji subjektai laiko sprendimus dėl tinkamumo esmine tokių duomenų srautų užtikrinimo priemone, nes jie jų nesieja su papildomomis sąlygomis ar leidimais; tačiau akcentuoja, kad iki šiol sprendimai dėl tinkamumo priimti tik dėl devynių šalių, nors daugelyje kitų trečiųjų šalių buvo neseniai priimti nauji duomenų apsaugos įstatymai, kuriuose įtvirtinamos panašios taisyklės ir principai, kaip BDAR; pažymi, kad iki šiol nė vienas mechanizmas, kuriuo garantuojamas teisėtas komercinių asmens duomenų perdavimas tarp ES ir JAV, teisiškai nebuvo patvirtintas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme (ESTT);

30. palankiai vertina tai, kad ES ir Japonija priėmė pirmąjį sprendimą dėl tarpusavio tinkamumo, kuriuo sukuriama didžiausia pasaulyje laisvų ir saugių duomenų srautų erdvė; tačiau ragina Komisiją, atliekant pirmąją šios priemonės peržiūrą, atsižvelgti į visus Parlamento iškeltus klausimus ir kuo greičiau viešai paskelbti rezultatus, nes peržiūra turėjo būti patvirtinta iki 2021 m. sausio mėn.;

31. ragina Komisiją paskelbti kriterijų rinkinį, pagal kurį nustatoma, ar trečioji šalis užtikrina „iš esmės lygiavertį“ apsaugos lygį, kuris užtikrinamas ES, ypač kiek tai susiję su galimybe pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis ir vyriausybės prieiga prie duomenų; primygtinai reikalauja užtikrinti veiksmingą nuostatų, susijusių su Sąjungos teisėje neleidžiamu

duomenų perdavimu ar atskleidimu, taikymą ir laikymąsi, kaip numatyta BDAR 48 straipsnyje, visų pirma kalbant apie trečiosios šalies valdžios institucijų prašymą susipažinti su asmens duomenimis Sąjungoje, ir ragina EDAV ir DAI teikti rekomendacijas ir užtikrinti šių nuostatų vykdymą, be kita ko, vertinant ir kuriant asmens duomenų perdavimo mechanizmus;

32. ragina Komisiją priimti deleguotuosius aktus, siekiant patikslinti reikalavimus, į kuriuos reikia atsižvelgti pagal 42 straipsnio 1 dalį taikant duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmą, siekiant paspartinti pastarojo naudojimą, įskaitant privalomus ir įgyvendinamus trečiosios šalies duomenų valdytojo arba tvarkytojo įsipareigojimus, ir, atliekant tarptautinį duomenų perdavimą, taikyti tinkamas apsaugos priemones, įskaitant su duomenų subjektų teisėmis susijusias priemones, kaip nustatyta 46 straipsnio 2 dalies f punkte;

33. pakartoja tai, kad masinio sekimo programos, apimančios masinį duomenų rinkimą, neleidžia įvertinti tinkamumo; ragina Komisiją ESTT išvadomis Sprendimuose *Schrems* I ([5]), II ([6]) ir *Privacy International ir kt*. (2020 m.) ([7]) vadovautis visais atvejais persvarstant sprendimus dėl tinkamumo ir dalyvaujant šiuo metu vykstančiose ir būsimose derybose; primena, kad duomenų perdavimas, remiantis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, susijusiomis su konkrečiomis situacijomis, kaip nustatyta BDAR 49 straipsnyje, turėtų būti vykdomas tik išimtiniais atvejais; šiuo atžvilgiu palankiai vertina EDAV ir DAI gaires ir ragina EDAV ir DAI užtikrinti nuoseklų aiškinimą taikant ir kontroliuojant tokias nukrypti leidžiančias nuostatas, laikantis EDAV gairių Nr. 02/2018;

34. ragina DAI ir Komisiją sistemingai vertinti, ar duomenų apsaugos taisyklės yra praktiškai taikomos trečiosiose šalyse, laikantis ESTT jurisprudencijos;

35. primygtinai ragina Komisiją nedelsiant paskelbti pagal 1995 m. direktyvą priimtų sprendimų dėl tinkamumo peržiūrą; atkreipia dėmesį į tai, kad, nesant sprendimo dėl tinkamumo, vykstant tarptautiniam duomenų perdavimui dažniausiai naudojama priemonė yra standartinės sutarčių sąlygos (SSS); pažymi, kad ESTT patvirtino Sprendimo 2010/87/ES dėl SSS ([8]) galiojimą ir pareikalavo įvertinti apsaugos, kurią perduodamiems duomenims suteikia trečioji šalis, lygį ir atitinkamus tos trečiosios šalies teisinės sistemos aspektus, susijusius su valdžios institucijų prieiga prie perduotų asmens duomenų; ragina Komisiją paspartinti darbą, susijusį su atnaujintomis SSS dėl tarptautinių duomenų perdavimo siekiant užtikrinti mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) vienodas sąlygas tarptautiniu lygmeniu; palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė SSS projektą ir tikslą sukurti naudotojams patogesnes SSS ir pašalinti nustatytus dabartinių standartų trūkumus;

36. primena EDAV Gaires Nr. 1/2019 dėl elgesio kodeksų ir stebėsenos įstaigų pagal Reglamentą (ES) 2016/679; pripažįsta, kad ši priemonė dabar nepakankamai naudojama, nepaisant atitikties BDAR užtikrinimo, kai ji naudojama kartu su privalomais ir užtikrinamais trečiosios šalies duomenų valdytojo arba tvarkytojo įsipareigojimais, siekiant taikyti tinkamas apsaugos priemones; atkreipia dėmesį į šios priemonės potencialą geriau remti MVĮ ir suteikti daugiau teisinio tikrumo tarptautinio duomenų perdavimo skirtinguose sektoriuose atvejais;

Būsimi Sąjungos teisės aktai

37. pritaria nuomonei, kad technologijų požiūriu neutralus BDAR yra patikima naujų technologijų reglamentavimo sistema; vis dėlto mano, kad reikia labiau stengtis, siekiant spręsti platesnio masto skaitmeninimo klausimus, pvz., monopolines situacijas ir galios pusiausvyros nebuvimą, šiuo tikslu priimant konkretų reglamentą, ir atidžiai išnagrinėti

([5]) 2015 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Maximillian Schrems / Data Protection Commissioner*, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650.

([6]) 2020 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Data Protection Commissioner / Facebook Ireland Limited ir Maximillian Schrems*, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

([7]) Sprendimas *Privacy International*, C-623/17, ir Sprendimas sujungtose bylose *La Quadrature du Net ir kt*., C-511/18, *French Data Network ir kt*., C-512/18 ir *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt*., C-520/18.

([8]) 2010 m. vasario 5 d. Komisijos sprendimas 2010/87/ES dėl sutarčių standartinių sąlygų, nustatytų asmens duomenų perdavimui trečiosiose šalyse įsikūrusiems tvarkytojams pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB nuostatas, iš dalies pakeistas 2016 m. gruodžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/2297 (OL L 39, 2010 2 12, p. 5).

BDAR ryšį su kiekviena nauja teisėkūros iniciatyva, siekiant užtikrinti nuoseklumą ir pašalinti teisines spragas; primena Komisijai jos įsipareigojimą užtikrinti, kad pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, pvz., akto dėl duomenų valdymo, duomenų akto, skaitmeninių paslaugų akto arba akto dėl dirbtinio intelekto, visada turi visiškai atitikti BDAR ir Teisėsaugos direktyvą ([9]); mano, kad teisės aktų leidėjų per tarpinstitucines derybas priimti galutiniai teisės aktų tekstai turi visiškai atitikti duomenų apsaugos *acquis*; tačiau apgailestauja, kad pati Komisija pasiūlymuose dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų ne visada laikėsi nuoseklaus požiūrio į duomenų apsaugą; pabrėžia, kad nuoroda į BDAR taikymą arba formuluotė „nepažeidžiant BDAR“, automatiškai nereiškia, kad pasiūlymas atitinka BDAR; ragina Komisiją konsultuotis su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu (EDAPP) ir EDAV tais atvejais, kai, dėl asmens duomenų tvarkymo po to, kai buvo priimtas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, daromas poveikis asmenų teisių ir laisvių apsaugai; be to, ragina Komisiją, rengiant pasiūlymus arba rekomendacijas, stengtis konsultuotis su EDAPP, siekiant užtikrinti duomenų apsaugos taisyklių nuoseklumą visoje Sąjungoje ir visada atlikti poveikio vertinimą;

38. pažymi, kad profiliavimas, nors pagal BDAR 22 straipsnį leidžiamas tik griežtomis ir konkrečiomis sąlygomis, naudojamas vis dažniau, nes asmenų veikla internete sudaro sąlygas susidaryti išsamų vaizdą apie jų psichologiją ir privatų gyvenimą; pažymi, kad, pasinaudojant profiliavimu, galima manipuliuoti naudotojų elgesiu, todėl asmens duomenų, susijusių su skaitmeninių paslaugų naudojimu, rinkimas ir tvarkymas turėtų būti susijęs tik su atvejais, kai tai yra griežtai būtina siekiant naudotojams teikti paslaugas ir atsiųsti sąskaitas; ragina Komisiją, jeigu ji to dar nepadarė, pasiūlyti griežtus konkretiems sektoriams skirtus duomenų apsaugos teisės aktus, susijusius su neskelbtinų kategorijų asmens duomenimis; reikalauja asmens duomenų tvarkymo veikloje imtis griežto BDAR vykdymo užtikrinimo;

39. ragina įgalinti vartotojus, kad jie galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus dėl naujų technologijų naudojimo poveikio privatumui, ir užtikrinti sąžiningą ir skaidrų duomenų tvarkymą, numatant lengvai naudojamas parinktis duoti ar atšaukti sutikimą tvarkyti vartotojų asmens duomenis, kaip nustatyta BDAR;

Teisėsaugos direktyva

40. yra susirūpinęs dėl to, kad teisėsaugos tikslais naudojamos duomenų apsaugos taisyklės nėra labai tinkamos, atsižvelgiant į naujas teisėsaugos kompetencijos sritis; todėl ragina Komisiją įvertinti Teisėsaugos direktyvą prieš pasibaigiant direktyvoje nustatytam galutiniam terminui ir leisti su peržiūros rezultatais susipažinti visuomenei;

E. privatumo reglamentas

41. išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl to, kad valstybės narės, atsižvelgdamos į BDAR padarytus pakeitimus, nepakankamai įgyvendina E. privatumo direktyvą ([10]); ragina Komisiją paspartinti savo vertinimą ir pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras prieš tas valstybes nares, kurios tinkamai neįgyvendino E. privatumo direktyvos; yra labai susirūpinęs dėl to, kad keletą metų vėluojanti e. privatumo reforma lemia nevienodą ES teisinę aplinką, o tai kenkia tiek įmonėms, tiek piliečiams; primena, kad E. privatumo reglamentas ([11]) buvo parengtas siekiant papildyti ir sukonkretinti BDAR ir kad jis įsigaliojo tuo pat metu kaip ir BDAR; pažymi, kad dėl e. privatumo taisyklių reformos negali sumažėti dabartinis pagal BDAR ir E. privatumo direktyvą suteikiamos apaugos lygis; apgailestauja, kad Tarybai prireikė ketverių metų, kad pagaliau patvirtintų savo derybinę poziciją dėl E. privatumo reglamento pasiūlymo, kai Parlamentas savo derybinę poziciją patvirtino 2017 m. spalio mėn.; primena, kaip svarbu atnaujinti 2002 m. ir 2009 m. e. privatumo taisykles ir papildyti BDAR siekiant padidinti piliečių pagrindinių teisių apsaugą ir teisinį saugumą įmonėms;

([9]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

([10]) 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

([11]) Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl teisės į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje, kuriuo panaikinama Direktyva 2002/58/EB (COM(2017)0010).

Ketvirtadienis, 2021, Kovo 25

o

o o

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Europos Vadovų Tarybai, valstybių narių vyriausybėms nacionaliniams parlamentams, Europos duomenų apsaugos valdybai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.